Brussel verklaart migratie tot verboden terrein voor burgerinitiatieven. Waarom is de Europese Unie toch zo bang voor Europeanen?

Posted on 28 juli 2026 by Gastauteur

Bijna 600.000 burgers eisen via de 'Save Europe Act' een einde aan de massa-immigratie. Het antidemocratische Brussel weigert dat burgerinitiatief zelfs maar te registreren. De motivatie van de Europese Commissie jaagt vast iedereen in de gordijnen die al langer een politieke agenda achter het Europese migratiebeleid vermoedde. 'Save Europe Act' heeft aangekondigd de beslissing aan te vechten.

De Europese Commissie heeft de registratie van de 'Save Europe Act' als Europees burgerinitiatief afgewezen. Dat besluit is op 22 juli genomen. Daardoor kan de campagne geen gebruik maken van het officiële EU-systeem voor burgerinitiatieven. De handtekeningen van de ondertekenaars zijn politiek

ongewenst en blijven zonder gevolg.

Het initiatief tot de 'Save Europe Act' kwam van de Oostenrijkse activist Martin Sellner en zijn Nederlandse kompaan Eva Vlaardingerbroek. Volgens de organisatoren hebben al meer dan 580.000 mensen zich bij de campagne aangesloten.

Explosieve afwijzing

De motivering van de Europese Commissie voor de afwijzing gaat veel verder dan een louter juridische afkeuring en is zeer explosief: als Brussel het beschermen van de etnische en culturele continuïteit van de Europese volkeren onverenigbaar verklaart met de fundamentele waarden van de EU, dan verklaart het daarmee dus ook dat de geleidelijke erosie van die etnische en culturele continuïteit een aanvaardbaar onderdeel van het EU-waardenstelsel is. De EU-Commissie staat geen burgerinitiatief toe op het gebied van migratiebeleid, ook al is het bepaald geen marginaal initiatief, maar juist een voorstel dat de wil van een brede meerderheid weerspiegelt.

De initiatiefnemers vinden hun eis noodzakelijk om de etnische en culturele continuïteit van de Europese volkeren te beschermen. Ze spreken van een demografische uitwisseling als gevolg van de voortdurende immigratie van niet-westerse bevolkingsgroepen en pleiten voor een Europees beleid dat het behoud beoogt van historisch gegroeide bevolkingsgroepen.

Grensoverschrijdende doelstelling

Voor de Commissie gaat deze doelstelling meteen al over de grenzen van het toelaatbare. Een immigratiemoratorium dat onderscheid maakt op basis van etnische, culturele of ontwikkelingsafkomst, geldt als discriminatie op grond van ras of etniciteit. Bescherming van de demografische continuïteit van de autochtone bevolking kan daarom geen legitiem doel zijn van een Europees burgerinitiatief. Laat dat even tot u doordringen.

Volgens Brussel is het initiatief 'overduidelijk' onverenigbaar met de waarden van de Europese Unie. De Commissie beroept zich op artikel 2 van het EU-Verdrag en het verbod op discriminatie zoals vastgelegd in het Handvest van de grondrechten. Ze heeft het voorstel dus niet pas na een openbaar debat verworpen. Nee, ze

verhindert nu al dat het geplande debat überhaupt plaatsvindt.

Het Europees Burgerinitiatief wordt vaak aangevoerd als bewijs dat burgers kunnen deelnemen aan de Europese wetgeving. In werkelijkheid kunnen burgers de Commissie alleen verzoeken om actie te ondernemen. Een succesvol initiatief vereist minstens één miljoen geverifieerde handtekeningen uit ten minste zeven lidstaten. Zelfs dan is de Commissie niet verplicht om wetgeving voor te stellen. Zij hoeft de burgers alleen maar antwoord te geven.

Bij de 'Save Europe Act' staat Brussel zelfs dit zwakke mechanisme niet toe. De Commissie heeft van tevoren al besloten dat de burgers hun miljoen handtekeningen niet eens via het officiële systeem kunnen vergaren. Een instrument dat zogenaamd bedoeld is voor participatie, wordt zo een goedkeuringssysteem voor politiek gewenste meningen.

'Racistische discriminatie'

In juni had de Commissie de organisatoren al laten weten dat zij de eisen onverenigbaar achtte met de grondrechten en de EU-waarden. Sellner en Vlaardingerbroek gingen door met het verzamelen van handtekeningen en weigerden de basiseisen te herschrijven. De daaropvolgende afwijzing was dan ook voorspelbaar.

Vlaardingerbroek verklaarde na de beslissing dat de organisatoren niet opgeven. 'Save Europe Act' kondigde aan de beslissing aan te vechten. Volgens de campagne bestempelt Brussel de wens om niet-westerse massa-immigratie te stoppen categorisch als racistische discriminatie. De volkeren van Europa zijn niet verplicht hun eigen demografische achteruitgang als een Europese waarde te erkennen.

Een democratische instelling zou toch ook fatsoenlijk moeten omgaan met burgers die een fundamenteel ander migratiebeleid eisen? Brussel eigent zich nu het recht toe zelf de grenzen te bepalen voor toelaatbare oppositie. De instelling waarvan het beleid wordt aangevallen, beslist zelf of die aanval überhaupt in het democratische proces wordt toegelaten.

Nieuwe regelgeving is wassen neus

Dit gebeurt op een moment dat Brussel zijn migratie- en asielpact aanprijst als een belangrijk keerpunt. De aanscherping van de regelgeving wordt echter voornamelijk met de mond beleden door de Commissie. Het pact voorziet niet in een stopzetting van immigratie of een consistent afwijzingsbeleid. Het herstructureert procedures, garandeert gratis juridisch advies en opent mogelijkheden tot beroep. Op grond van nationale wetgeving komen daar nog allerlei beroepsprocedures bij, allemaal met een opschortende werking. Zo blijven er mogelijkheden te over om procedures te rekken en in het land te blijven tot er een definitieve beslissing valt.

Uit een onderzoek van Euractiv blijkt dat we de zogenaamde strijd tegen mensensmokkel niet serieus kunnen nemen. Informatie over smokkelnetwerken, verzameld tijdens vrijwillige verhoren van illegaal binnengekomen migranten, wordt door Frontex – zo geeft de organisatie zelf toe – niet gedeeld met de politieautoriteiten van de lidstaten. Zelfs de nieuwe anti-smokkeleenheid van Europol dicht deze informatiekloof niet, zo erkent de Commissie. Brussel kondigt aan het verdienmodel van de smokkelaars aan te pakken, terwijl het tegelijkertijd cruciale bevindingen uit eigen verhoren achterhoudt voor onderzoekers.

Tegelijkertijd breidt de EU de legale immigratiemogelijkheden verder uit. De vijfjarige strategie van de Commissie voorziet in extra 'talentpartnerschappen' en versnelde procedures voor de werving van mensen uit derde landen. Volgens gegevens van het Duitse ministerie van Buitenlandse Zaken heeft Duitsland alleen al in de eerste helft van 2026 bijna 54.000 visa voor gezinshereniging afgegeven; in 2025 lag dit aantal ook al boven de 110.000.

Er is dus geen sprake van een migratiestop of een omkering. Illegale immigratie krijgt een nieuw administratief kader, terwijl de reguliere routes worden uitgebreid. Juridische remedies en nationale vervolgprocedures houden de mogelijkheden open om langdurig in het land te blijven. De Commissie bestempelt de voortzetting van het bestaande migratiebeleid als een hervorming, terwijl ze tegelijkertijd burgers die een daadwerkelijke beperking eisen, uitsluit van het participatieproces. Het is allemaal alleen een rookgordijn.

Andere initiatieven wel toegelaten

Andere burgerinitiatieven hebben wel toegang gekregen tot het systeem. Er werden verzoeken ingediend voor door de EU gesteunde mogelijkheden tot abortus of voor een EU-breed verbod op zogeheten conversiepraktijken. Campagnes tegen legbatterijen en voor beperkingen op reclame voor fossiele brandstoffen doorstonden eveneens de eerste toetsing in Brussel.

De politieke tweedeling is onmiskenbaar. Wie de bevoegdheden van de EU wil uitbreiden, haar sociaal-politieke doelen wil bevorderen of verdere verboden wil invoeren, mag handtekeningen verzamelen. Wie de gevolgen van het Europese migratiebeleid ter discussie stelt, krijgt de deksel op zijn neus. Het recht om zich uit te spreken is gereduceerd tot een vergunning die door de Commissie wordt verleend.

Chatmonitoring via achterdeur terug

Hoe Brussel omgaat met ongewenste meerderheden, werd onlangs duidelijk in de stemming over chatmonitoring. Op 26 maart verwierp het Europees Parlement de verlenging van de uitzondering op de gegevensbeschermingsregels, die als tijdelijk was omschreven. 311 Europarlementariërs stemden tegen het voorstel van de Commissie, terwijl 228 voor stemden. De eerste lezing werd gesloten en de oude regeling verviel op 3 april.

De Raad accepteerde deze uitkomst niet. In de eigen motivering stelde de Raad dat de volledige tekst van de verlopen overgangsregeling in een nieuwe, zelfstandige regeling moest worden opgenomen. Het voorstel tot verlenging, dat door het Parlement was afgewezen, werd op die manier formeel een nieuw standpunt van de Raad, dat vervolgens ter tweede lezing aan het Parlement werd voorgelegd.

Nu gold daardoor een aanzienlijk hogere drempel. Er waren 360 stemmen nodig om het standpunt van de Raad te verwerpen. Hoewel een eenvoudige meerderheid van 314 leden op 9 juli voor verwerping stemde, was dit volgens de regels van de tweede lezing onvoldoende. De gekozen procedure neutraliseerde de politieke wil van de meerderheid.

Het parlement kon alleen nog wat amendementen doorvoeren, waaronder de

uitsluiting van *end-to-end* versleutelde communicatie. De Raad startte vervolgens een schriftelijke procedure om deze wijzigingen goed te keuren. Een verordening die in maart in het parlement was gestrand, kreeg zo enkele maanden later via een nieuwe procedurele omweg nieuw leven ingeblazen.

Referenda niet gehonoreerd

Deze zelfde achterdeurmethode maakt ook deel uit van de Europese integratiegeschiedenis. In 2005 verwierpen Frankrijk en Nederland in referenda het Europees Grondwettelijk Verdrag. Veel van de institutionele bepalingen ervan werden vervolgens opgenomen in het Verdrag van Lissabon. Het Europees Parlement erkent zelf dat een aanzienlijk deel van de oorspronkelijke doelstellingen daarmee is bereikt.

Ierland verwierp het Verdrag van Lissabon in 2008. Na aanvullende garanties werd in 2009 een tweede referendum gehouden, ditmaal met het gewenste resultaat. De aanvankelijke afwijzing betekende niet het einde van het verdrag. Het zette de zoektocht in gang naar een procedure om de afwijzing uiteindelijk om te zetten in een positieve uitkomst.

Zelfs succesvolle burgerinitiatieven hebben weinig politieke invloed. 'One of Us' verzamelde meer dan 1,7 miljoen geverifieerde handtekeningen. De Commissie verwierp een wetsvoorstel. 'Minority SafePack' kreeg meer dan 1,1 miljoen steunbetuigingen en werd gesteund door het Europees Parlement, maar leidde evenmin tot nieuwe wetgeving.

Helemaal geen handtekeningen meer

'Save Europe Act' luidt de volgende fase in. Brussel wacht niet meer met zomaar afwijzen tot een miljoen burgers hebben getekend. De Commissie dwarsboomt nu meteen de officiële inzameling.

De EU, die volstrekt antidemocratisch is en afglijdt naar totalitarisme, beschouwt burgerparticipatie niet als een recht, maar als hinderlijk lawaai. Burgers mogen hun mening uiten zolang hun eisen binnen de door Brussel vastgestelde grenzen van acceptabele meningen blijven. Ze mogen stemmen zolang de uitslag de organisatie bevalt. Als de uitslag afwijkt, worden de onderhandelingen heropend, wordt er opnieuw gestemd of wordt de procedure herzien totdat verzet niet langer effectief

is.

Dit artikel is eerder verschenen op het Duitse nieuwsblog Tichy's Einblick.

Vertaling en bewerking: Willy Hemelrijk.

Wynia's Week** verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee? **Doneren kan zo**. **Hartelijk dank!